

(Brandes) var ogsaa imod Hovedreparationen. Han sagde, at den var for dyr. Det paastod han, men han anførte ikke andre Enhedspriser at sætte i Stedet, aldeles ikke. Det ærede Medlem anførte, at en af vore Færger for en Bekostning af 300,000 Kr. var bleven forlænget ca. 50 Fod, altsaa, sagde han, for 6,000 Kr. pr. Fod. Jeg ved nu ikke, om det ærede Medlem har den Mening, at naar en Forlængelse paa 50 Fod koster 300,000 Kr., kan en Forlængelse paa 1 Fod udføres for 6,000 Kr. Hvis det ærede Medlem har den Mening, skal han have Lov dertil, men jeg tror ikke, at han faar Medhold deri noget Sted. Han kan ikke her stille et simpelt Reguladetri-Stykke op og sige: Naar 50 Fod koste 300,000 Kr., skulle 30 Fod koste akkurat det tilsvarende. Det nytter ikke noget. De Priser, der her ere satte, ere satte efter en nøjagtig Beregning, og jeg tvivler ikke om, at det er de virkelige Priser, og at man ikke kan komme synderlig længere ned end her anslaaet. Naar det ærede Medlem vil paastaa det modsatte, maa det ærede Medlem anføre Beviser derfor; de, han anførte, have ikke rokket mig i min Tro. Det ærede Medlem siger, at „Dannebrog“ blev bygget i sin Tid for ca. 700,000 Kr., men da vare Priserne ogsaa ganske anderledes end nu. Man kan ikke sige, at fordi et Skib er bygget for ca. 700,000 Kr. i 1879, kan man i 1906 bygge akkurat Mage dertil for samme Pris. Endvidere siger det ærede Medlem, at et nyt Skib kan skaffes for ca. 500,000 Kr. og dog være lige saa godt som dette. Ja, det siger det ærede Medlem. Men jeg ved ikke, hvilke Grunde han har at belægge sine Ord med. Jeg tror ikke, at et nyt Skib, der skal være saa godt, kan skaffes for 500,000 Kr., og jeg tvivler om, at det ærede Medlem i Virkeligheden kan anføre noget solidt herfor. Det ærede Medlem sagde, at jeg i det andet Ting havde sagt, at „Dannebrog“ kun kunde indbringe 50,000 Kr. ved Salg. Det har jeg ikke sagt i det andet Ting, men da Sagen var paa Tale i Finansudvalget, og der spurgtes om, hvad man kunde faa for Skibet, naar man solgte det, sagde jeg, at det vidste jeg ikke, maaske kunde man faa 50,000 for det, men noget bestemt kunde jeg ikke sige. Det beror nemlig paa, om man har en Køber dertil. Saaledes som Sagen foreligger, er det min bestemte Tro, at det er det mest økonomiske at gaa den Vej, som her er foreslaaet, og at man derved naar et Resultat, som i enhver

Henseende er forsvarligt, baade økonomisk set og i Henseende til Skibets Udstyrelse til det Brug, hvortil det er bestemt. Jeg kan derfor kun fastholde min Anbefaling af Forslaget.

Brandes: Den højtærede Forsvarsminister vil ikke hos mig have fundet nogen virkelig Indvending mod dette Lovforslag. Jeg har kun søgt at bevæge ærede Medlemmer i dette høje Ting, hvor jeg staa ganske alene, til at gaa ind paa den Tanke, at man skulde undersøge Sagen nøjere i et Udvalg. Nu siger den højtærede Forsvarsminister til mig, at han ingen Tillid har til de Tal, jeg har anført. Ganske ud af Luften ere disse Tal virkelig ikke grebne. Og skønt jeg ikke her kan gaa dybere ind derpaa og heller ikke bilder mig ind at være særlig sagkyndig paa dette Omraade, forsikrer jeg, at jeg dog har anstillet nogle Undersøgelser angaaende dette Spørgsmaal, inden jeg har talt. Hvad den højtærede Forsvarsminister angaar, er han jo heller ikke sagkyndig paa dette Omraade. Han gaar efter, hvad han har hørt af sine sagkyndige. Men Sagen er jo den, at Staten næsten altid bygger for dyrt, og at en af Rigsdagens Opgaver netop er at kontrollere de sagkyndige, som komme med de Planer, efter hvilke der skal bygges. Det ved den højtærede Forsvarsminister jo lige saa godt som jeg. Den højtærede Forsvarsminister har i mange Aar siddet i Folketingets Finansudvalg og ved derfra, at en af de Opgaver, der meget ofte stilles til Udvalget, er at kontrollere de Oplysninger, der komme fra de saakaldte sagkyndige, og som næsten altid lyde paa større Beløb end de, man kan komme igennem med. I dette Tilfælde tror jeg nu, jeg har Ret i, at de 270,000 Kr., der her forlanges til en Forlængelse paa 30 Fod, er et overordentligt stort Beløb. Naar faktisk en Dampfærge paa et privat Værft kan forlænges ca. 50 Fod for næsten det samme Beløb: 300,000 Kr., saa er det klart, at det maa være et meget dyrt Overslag, der her foreligger. Man maa jo huske paa, at Orlogsværftet slipper for Udgifter til Fortrentning og ikke behøver den Fortjeneste, som et privat Værft skal have. Det Værft, der har udført Forlængelsen af Dampfærgeren, har sikkert haft en god Fortjeneste, ellers havde det ikke paataget sig Arbejdet. Følgelig kan man gaa ud fra, at det har været et forholdsvis rigeligt Beløb, naar Værftet den Gang fik 300,000 Kr., men saa maa det ogsaa være et forholdsvis